

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év február hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A sikkasztás büntette miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. május 15. napján kihirdetett KB.IV.61/2009/35. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést 200.000 (kettőszázezer) forintra **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 6.310 (hatezer-háromszáztíz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. május 15. napján kihirdetett KB.IV.61/2009/35. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében, ezért 1 évi börtönbüntetésre, 1.000.000 forint pénzmellékbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napot tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője szintén 3 napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést, elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.709/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott a sértettel, illetve családjával 24 éven át élt harmonikus kapcsolatban. Ennek során mindenféle fizikai és lelki támogatást megadott a sértettnek, az idősek otthonába az egyszeri belépési díjat is ő fizette meg. A sértett megbízása alapján értékesítette a lakást és ingóságokat.

Figyelemmel azonban arra, hogy minderre nagyon kevés idő volt, elkövette azt a hibát, hogy a sértettnek a vételárként befolyt összeggel való rendelkezésre vonatkozó kijelentéseit nem foglalták okiratba. Az idős otthonban a sértett más személyek befolyása alá került, és ez vezetett jelen büntetőügyhöz. A védő kérte annak figyelembe vételét, hogy a vádlott a sértett szóbeli felhatalmazó nyilatkozata alapján rendelkezhetett a vételár összegével, és ennek alapján elsődlegesen védenca bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt. Másodlagos indítványként méltányos büntetés kiszabását kérte, kifejtve, hogy az 1.000.000 pénzmellékbüntetés és a lefokozás rendkívül sérelmes védencére nézve.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz. Emondta, hogy a keresztanyjának kijelentései alapján hitt abban, hogy végleges és befolyásolhatatlan az elhatározása abban a tekintetben, hogy a vádlott a ház eladásából származó vételárral szabadon rendelkezhet. A vádlott abban a hiszemben volt, hogy keresztanyja azt az összeget neki ajándékozta. Előadta továbbá, hogy jó katona volt, cselekménye nem függött össze a katonai életviszonyokkal, ezért különösen sértő és bántó rá nézve a katonai büntetés kiszabása. Utalt továbbá arra, hogy lényegében minden befolyó jövedelme letiltás alatt áll, a sértett érdekében történő végrehajtás miatt, és igen jelentős nehézséget okozna az 1.000.000 forint kifizetése.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy a vádirat érkezése és az első tárgyalása kitűzése között több mint egy év eltelt. Ezzel az elsőfokú bíróság megszegte a Be.278.§-ában írt rendelkezéseket, azonban csupán olyan un. relatív eljárási szabálysértést követett el, amely hatályon kívül helyezést nem eredményezhet, ugyanis a szabályszegés nem volt lényeges hatással a bűnösség megállapítására. Megállapítható továbbá az is, hogy ez az eljárási szabálysértés nem róható fel az ügyben elsőfokú ítéletet hozó bírónak, hiszen az eljárás során a katonai bíró személyében változás történt. Egyébként az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. A katonai bíró személyében történt változást követően a tárgyalást a Be.287.§ (4) bekezdésében írtaknak megfelelően a tárgyalás anyagának ismertetésével megismételte.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott ténybelileg elismerte a vádiratban leírt cselekményt, azonban vitatta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Vallomásában érdemi védekezést terjesztett elő. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatával és védekezésével szemben a tényállást a sértett vallomása, a kihallgatott tanúk vallomása, de különösen a rendelkezésre álló okirati

bizonyítékok alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete 3. oldal 3. bekezdésétől a 7. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, bizonyítékokra nem hivatkoztak, illetve valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelölték meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélettel kapcsolatban éppen azt állapítja meg, hogy az mindenben megalapozott, a mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért felülbírálata alapjául elfogadta. Így a védőnek a bizonyítékok újra értékelésére, az elsőfokú ítéletben írt tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése, eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetés a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás bűntettében megállapította. Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal utolsó bekezdésében, valamint a 8. oldal első két bekezdésében megindokolta jogi álláspontját. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanács által a jogi minősítés körében kifejtetteket.

Az enyhítés érdekében bejelentett védői fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a rendelkező részben írt börtönbüntetést szabta ki. Törvényes annak 3 évi próbaidőre történő felfüggesztése is. Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság eltúlzottan szabott ki a vádlottal szemben 1.000.000 forint pénzmellékbüntetést. A vádlott anyagi haszonszerzés végett valósította meg a vagyon elleni bűncselekményt, ezért maga a pénzmellékbüntetés kiszabása nem volt mellőzhető, azonban a mértéke eltúlzott, figyelemmel arra, hogy a sértett kártérítési igénye kapcsán elrendelt végrehajtás miatt a vádlott minden jövedelmét letiltás terheli. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést 200.000 forintra enyhítette. A kialakult katonai bírói gyakorlatnak megfelelően járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a vagyon elleni bűncselekményt elkövető vádlottat lefokozás katonai mellékbüntetésre is ítélte, figyelemmel arra, hogy magatartásával a rendfokozat viselésére méltatlanná vált.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, azért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokai alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. február 8.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2013. február 8.

dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Iván Erika
bíróügyi ügyintéző